

Fremsat den 11. april 2012 af udviklingsministeren (Christian Friis Bach)

Forslag

til

Lov om Internationalt Udviklings samarbejde

Målsætning

§ 1. Målet for Danmarks udviklingssamarbejde er at bekæmpe fattigdom og fremme menneskerettigheder, demokrati, bæredygtig udvikling, fred og stabilitet i overensstemmelse med FN-pagten, Verdenserklæringen om menneskerettigheder og FN's konventioner om menneskerettigheder.

Stk. 2. Dansk udviklingssamarbejde skal bidrage til at fremme Danmarks interesser i en mere fredelig, stabil og lige verden. Udviklingspolitikken er således et centralt og integreret element i dansk udenrigspolitik, hvor det anerkendes, at udviklingslande ikke kun påvirkes af udviklingspolitiske tiltag, men også af tiltag på øvrige politikområder.

Stk. 3. Målsætningen som angivet i § 1, stk. 1 søges opfyldt gennem partnerskaber med udviklingslande og inden for rammerne af internationalt anerkendte principper og mål for udviklingssamarbejde samt principper for humanitær bistand.

Generelle bestemmelser

§ 2. Det påhviler udviklingsministeren at samordne Danmarks deltagelse i internationale forhandlinger, der vedrører udviklingspolitiske spørgsmål og at forvalte den danske stats bilaterale og multilaterale udviklingssamarbejde.

§ 3. Med henblik på at opfylde denne lovs formål som angivet i § 1 kan udviklingsministeren bevilge faglig og finansiel støtte til partnere i udviklingslande, herunder gennem relevante udviklingsaktører som multilaterale institutioner, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker, globale fonde, internationale finansielle institutioner, folkelige organisationer og andre ikke-statslige aktører.

§ 4. Det påhviler udviklingsministeren at sikre åbenhed i forvaltningen af udviklingsbistanden.

Stk. 2. Udviklingsministeren fastsætter nærmere regler herfor.

§ 5. Udviklingsministeren fremlægger en gang om året for Folketinget en fire års plan til udgiftsrammer for såvel

bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter for det efterfølgende finansår samt de i finanslovsforslaget efterfølgende budgetoverslagsår.

Oplysning

§ 6. Med henblik på at udbrede kendskab til og forståelse for udviklingslandenes udfordringer og for betydningen af dansk deltagelse i det internationale udviklingssamarbejde kan udviklingsministeren iværksætte eller yde tilskud til aktiviteter med dette formål.

Forskning

§ 7. Med henblik på i udviklingslande at styrke forskningskapacitet og skabe ny viden, som kan afhjælpe udviklingsproblemer, kan udviklingsministeren yde tilskud til forskning.

Kultursamarbejde

§ 8. Med henblik på at fremme kulturel mangfoldighed og styrke interkulturel forståelse kan udviklingsministeren iværksætte eller yde tilskud til kultursamarbejde med udviklingslande.

Investeringsfonden for Udviklingslande

§ 9. Med henblik på at fremme den erhvervmæssige udvikling i udviklingslande kan Investeringsfonden for Udviklingslande fremme investeringer i disse lande i samvirke med dansk erhvervsliv. Fonden er en selvejende institution.

Stk. 2. Der kan af statskassen ydes tilskud til fondens virksomhed. Fonden kan yde støtte til danske investeringer i udviklingslande.

Stk. 3. Fonden ledes af en bestyrelse, hvis medlemmer for tre år ad gangen udnævnes af udviklingsministeren, der tillige udpeger formand og næstformand blandt medlemmerne. Endvidere udpeges en observatør fra Udenrigsministeriet. Fondens daglige forretninger forestås af en direktør, der ligeledes udnævnes af udviklingsministeren. Udgifterne ved fondens administration udredes af fondens midler.

Stk. 4. De nærmere retningslinjer for fondens virksomhed fastsættes i en vedtægt, der godkendes af udviklingsministeren.

Organisation

§ 10. Der etableres et Udviklingspolitisk Råd.

Stk. 2. Udviklingspolitisk Råd skal danne ramme for en løbende strategisk dialog med og rådgivning af udviklingsministeren om gennemførelsen af de opgaver, der i medfør af denne lov er pålagt udviklingsministeren.

Stk. 3. Udviklingsministeren udnævner medlemmerne til Udviklingspolitisk Råd.

Stk. 4. Udviklingspolitisk Råd omfatter indtil 15 medlemmer, der udnævnes for en periode af tre år med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af tre år.

Stk. 5. Udviklingsministeren udpeger en formand blandt Udviklingspolitisk Råds medlemmer.

Stk. 6. Udviklingsministeren fastsætter forretningsordenen for det i stk. 1 nævnte råds virke.

Ikrafttræden

§ 11. Denne lov træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. Lov om internationalt udviklingssamarbejde, jf. lovbekendtgørelse nr. 541 af 10. juli 1998, som senest ændret ved lov nr. 85 af 14. februar 2006 ophæves ved denne lovs ikrafttræden.

Stk. 3. Garantier, der er udstedt i henhold til § 8 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, jf. lovbekendtgørelse nr. 541 af 10. juli 1998, som senest ændret ved lov nr. 85 af 14. februar 2006, reguleres fortsat efter denne bestemmelse også efter ikrafttræden af denne lov.

Stk. 4. Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, der er nedsat i henhold til § 9 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, jf. lovbekendtgørelse nr. 541 af 10. juli 1998, som senest ændret ved lov nr. 85 af 14. februar 2006, videreføres og skifter ved denne lovs ikrafttræden navn til Investeringsfonden for Udviklingslande og reguleres derefter af lovens § 9.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Danmarks bistandssamarbejde med udviklingslande bygger på lov om internationalt udviklingssamarbejde, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 541 af 10. juli 1998, som senest er ændret ved lov nr. 85 af 14. februar 2006. Loven er vedtaget i 1971 og afspejler trods flere efterfølgende, mindre lovændringer en virkelighed for Danmarks udviklingssamarbejde, der var gældende for mere end 40 år siden. Henset til den udvikling, der har fundet sted, siden loven blev vedtaget, har regeringen fundet det hensigtsmæssigt at fremsætte dette forslag til en ny lov om internationalt udviklingssamarbejde, der af- spejler den internationale kontekst, som det danske udvik- lingssamarbejde foregår inden for i dag, og de typer af ind- satser, som i det lys er mest relevante. Hertil kommer, at der også vurderes at være behov for en tilpasning af lovens sprogbrug og indhold i øvrigt.

Lovforslaget er udarbejdet af en interministeriel arbejds- gruppe under ledelse af Udenrigsministeriet og med delta- gelse af repræsentanter for Statsministeriet, Finansministeri- et og Justitsministeriet. Arbejdsgruppen blev nedsat i efter- året 2011 med henblik på at udarbejde en rapport samt et forslag til en ny lov om internationalt udviklingssamarbejde.

2. Gældende ret

Den gældende lov om internationalt udviklingssamarbejde har udgjort grundlaget for Danmarks udviklingssamarbejde siden 1971. Lovens formålsbestemmelse (§ 1) slår fast, at målet med Danmarks statslige bistand er gennem et samar- bejde med disse landes regeringer at støtte deres bestræbel- ser på økonomisk vækst for dermed at sikre social fremgang og politisk uafhængighed i overensstemmelse med FN's pagt.

Lovens § 2 foreskriver, at udviklingsministeren én gang om året over for Folketinget fremlægger en plan til udgiftsram- mer for bistandssamarbejdet for den fem års periode, som begynder den følgende 1. januar. Ifølge lovens § 3 påhviler det udviklingsministeren dels at samordne Danmarks delta- gelse i internationale forhandlinger om udviklingsbistand med henblik på at sikre koordination af danske repræsentan- ters synspunkter, dels at samordne den bilaterale og multila- terale statslige bistand. Der er i lovens periode sket en om- lægning fra projektbistand til programbistand af Danmarks statslige bistand.

Lovens §§ 4-12 indeholder desuden en række bestemmelser med en ikke udtømmende angivelse af de forskellige former for støtte, som udviklingssamarbejdet kan udmøntes i, her- under:

- Faglig bistand, der forstås som bistand, der gives i form af tjenesteydelser, der tjener til at fremme et lands udvikling, f.eks. som teknisk rådgivning inden for en given sektor. Dette omfatter udsendelse især af bistandsperso- nel i forbindelse med gennemførelse af sektorprogram-

støtte med det formål at styrke opbygningen af lokal ka- pacitet, men også udsendelse af frivillige gennem orga- nisationer og støtte til træning og uddannelse i Danmark såvel som i udviklingslande med deltagere fra udvik- lingslande.

- Finansiell bistand, der forstås som statslige kapitalover- førsler på ikke kommercielle vilkår. Loven angiver støtte til finansinstitutter, vareleverancer og tilskud til specifik- ke sektorer som eksempler herpå. Finansiell bistand dæk- ker også samhandel og fremme af erhvervsudbredning.
- Private kapitaloverførsler, herunder garantier inden for en beløbsramme på 2.500 mio. kr., som udviklingsmini- steren kan give til danske virksomheder mod tab i for- bindelse med nyinvesteringer i udviklingslande. Der op- rettedes med loven også en fond til fremme af investe- ringer i udviklingslande, Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU), i samvirke med danske virk- somheder. Fondens bestyrelse udnævnes af udviklings- ministeren og ifølge den nuværende ordning udpeger ministeren en-to personer fra Udenrigsministeriet i deres personlige egenskab.
- Kulturelt samarbejde, der ikke er led i udviklingssamar- bejde, som det ifølge loven påhviler udviklingsministe- ren at samordne.
- Tilskud til oplysning om udviklingsarbejdet.
- Tilskud til udviklingsforskning.

Den gældende lov indeholder desuden bestemmelser i §§ 14-18 om organisation af bistandsfaglig rådgivning. Med loven videreførtes Styrelsen for Internationalt Udviklings- samarbejde (etableret ved lov nr. 94 af 19. marts 1962 om teknisk samarbejde med udviklingslandene), som udnævnes for en periode på tre år og omfatter ni medlemmer. Styrelsen er rådgivende for udviklingsministeren ved gennemførelsen af de opgaver, der i medfør af loven er pålagt udviklingsmi- nisteren. Styrelsen udpeges af udviklingsministeren, for- manden udpeges efter forelæggelse for Regeringens Ansæt- telsesudvalg. Styrelsen har ingen beslutningskompetence, og det endelige ansvar for at træffe beslutning for en bevilling ligger hos udviklingsministeren. Styrelsen har ingen initia- tivret, og Styrelsens centrale opgave er således ud fra en bi- standsfaglig vurdering at indstille administrationens forslag til bevillinger til udviklingsministerens godkendelse. Styrel- sen afholder otte møder om året og foretager endvidere to besøg per periode i Danmarks partnerlande med henblik på at se på fremskridt i udviklingssamarbejdet. Der er udviklet en praksis, hvorefter Styrelsen rådgiver ministeren om bevil- linger over 35 mio. kr. For så vidt angår bevillinger under 35 mio. kr. rådgives udviklingsministeren af en administra- tiv bevillingskomité i Udenrigsministeriet.

Den gældende lov videreførte desuden Rådet for Internatio- nalt Udviklingssamarbejde (etableret ved lov nr. 94 af 19. marts 1962 om teknisk samarbejde med udviklingslandene), hvis opgave er at følge Styrelsens virksomhed, modtage be- retning fra Styrelsen og fremkomme med råd og henstillin- ger på det udviklingspolitiske område. Rådet består af op til

75 medlemmer udpeget af udviklingsministeren, dels efter indstilling fra myndigheder, organisationer m.v. med interesse i udviklingssamarbejde, dels personer med særlig sagskundskab i Rådets opgaver. Rådet har ingen funktion i forhold til den konkrete udmøntning af bistandsrammen på Finansloven og fungerer hovedsageligt som et debatforum for udviklingspolitiske emner. Rådet har normalt to-tre møder om året.

Endelig fastslår loven, at udviklingsministeren bistås af Udenrigsministeriet ved udførelsen af de opgaver, der er pålagt ministeren med denne lov.

3. Lovforslagets indhold

3.1 Indledning

I forhold til den gældende lov om internationalt udviklingssamarbejde indeholder lovforslaget navnlig følgende fire nye elementer:

- 1) Lovens formålsbeskrivelse er blevet opdateret, jf. pkt. 3.2.1 nedenfor.
- 2) Organiseringen af den bistandsfaglige rådgivning af den for udviklingsbistanden ansvarlige minister er ændret, jf. pkt. 3.2.2 nedenfor.
- 3) Der lægges op til større åbenhed i forvaltningen af udviklingsbistanden, jf. pkt. 3.2.3 nedenfor.
- 4) Lovens bestemmelser om, hvordan udviklingsbistanden kan udmøntes, er forenklet, jf. pkt. 3.2.4 nedenfor.

3.2 Nærmere om lovforslagets indhold

3.2.1. Formålsbeskrivelse

Beskrivelsen af lovens formål er opdateret for at afspejle den internationale kontekst, som det danske udviklingssamarbejde foregår inden for i dag. Det slås derfor fast, at målet med Danmarks udviklingssamarbejde er, inden for rammerne af internationalt anerkendte principper og mål for udviklingssamarbejde, at bekæmpe fattigdom i udviklingslande og fremme menneskerettigheder. Denne målsætning forfølges gennem et samarbejde med udviklingslande og støtte til disse landes bestræbelser på at skabe både bæredygtig økonomisk udvikling og demokratiske systemer med god regeringsførelse, velfungerende statslige institutioner og fravær af korruption.

Formålsbestemmelsen henviser til, at Danmarks udviklingsbistand søges udmøntet inden for rammerne af internationalt anerkendte principper og mål for udviklingssamarbejde. Her sigtes bl.a. til de internationale erklæringer fra Paris,- Accra- og Busan-konferencerne om effektiv udviklingsbistand. Her sigtes også til de principper og mål, som Danmark har tilsluttet sig i FN-regi, herunder i FN's generalforsamling, særlige FN-topmøder og konferencer. Herunder falder også principper vedrørende bistandens størrelse samt de særlige udviklingsmål, som blev vedtaget ved FN's Årtusindetopmøde i 2000, som bl.a. vedrører mål for 2015 om reduktion af fattigdom, indskrivning i grundskole m.v. Internationale principper vedrørende bistandens størrelse stammer helt tilbage fra 1970, hvor de industrialiserede lande i forbindelse

med vedtagelsen af FN's udviklingsstrategi for 1970'erne forpligtede sig til progressivt at øge deres officielle udviklingsbistand til udviklingslandene og til at bestræbe sig på at nå minimum 0,7 procent af BNI i udviklingsbistand inden midten af årtiet. Dette mål er siden blevet bekræftet i en række FN-resolutioner og slutdokumenter fra flere internationale FN-konferencer, herunder den internationale konference om udviklingsfinansiering i Monterrey i 2002. Danmark har siden 1978 haft et bistandsniveau, som har ligget på eller over 0,7 procent af BNI. Det er regeringens politik - og har siden 1978 været skiftende regerings politik - at Danmarks bistandsniveau ligger over 0,7 procent af BNI. Bestemmelsen ændrer ikke på, at niveauet for dansk udviklingsbistand fastlægges gennem de årlige finanslove, som vedtages af Folketinget.

Formålsbestemmelsen understreger desuden, at dansk udviklingssamarbejde også skal bidrage til at fremme Danmarks interesser i en mere fredelig, stabil og lige verden. Udviklingspolitikken er således et integreret element i dansk udenrigspolitik. Fred og stabilitet i verdens fattige regioner er afgørende for bæredygtig udvikling og af betydning også for Danmarks sikkerhed. Udviklingslandenes mulighed for at fremme bæredygtig økonomisk vækst og udvikling påvirkes ikke kun af donorlandenes udviklingspolitik og udviklingsbistandens størrelse, men i høj grad også af konsekvenser af politikker på en lang række andre områder, hvilket anerkendes i formålsbestemmelsen. Hermed udtrykkes betydningen af, at arbejdet på øvrige politikområder også inddrager hensynet til konsekvenser for udviklingslandene. Det betyder ikke nødvendigvis, at hensynet til målene for udviklingsbistand vil veje tungest, men at der sigtes mod opmærksomhed på problemstillingen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1.

3.2.2 Organisering af bistandsfaglig rådgivning

Med henblik på at sikre åbenhed og inddragelse og samtidig styrke den løbende strategiske dialog og rådgivning om udviklingsbistanden etableres et nyt Udviklingspolitisk Råd med op til 15 medlemmer, som alle er eksterne i forhold til Udenrigsministeriet.

Rådet for Internationalt Udviklingssamarbejde og Styrelsen for Internationalt Udviklingssamarbejde nedlægges samtidig. Rådet har i en længere årrække afholdt to til tre møder om året, de fleste med offentlig deltagelse. Udviklingsministeren vil også efter Rådets nedlæggelse fortsat afholde sådanne konferencer. Styrelsens rolle for så vidt angår strategisk rådgivning om udviklingsbistanden videreføres i det Udviklingspolitiske Råd. Styrelsen for Internationalt Udviklingssamarbejde har herudover bl.a. haft til opgave på grundlag af en bistandsfaglig vurdering at rådgive ministeren om forslag til programmer og projekter af en vis størrelse. Disse opgaver videreføres i en allerede etableret bevillingskomité i Udenrigsministeriet, som hidtil har udfyldt samme bistandsfaglige rådgivende funktion for så vidt angår mindre bevillinger. Bevillingskomitéen vil fremover have mandat til at indstille programmer og projekter til udviklingsministerens stillingtagen. Bevillingskomitéen kan ind-

stille, at programmer af særlig principiel eller strategisk betydning drøftes i det Udviklingspolitiske Råd, før der tages stilling til programmet i Bevillingskomitéen.

Bevillingskomitéen vil have otte medlemmer. Formanden vil være Udenrigsministeriets direktør for udviklingspolitik, øvrige medlemmer vil være tre embedsmænd fra Udenrigsministeriet samt fire uafhængige eksterne medlemmer med bred udviklingsfaglig erfaring. De eksterne medlemmer i Bevillingskomitéen vil i modsætning til medlemmerne i det Udviklingspolitiske Råd ikke blive udpeget baseret på repræsentativitet/interessevaretagelse. Medlemmerne af det Udviklingspolitiske Råd indstiller kandidater til de fire eksterne medlemmer af Bevillingskomitéen. Udviklingsministeren udpeger medlemmerne af Bevillingskomitéen. Bevillingskomitéens forretningsorden fastlægges af udviklingsministeren.

Lovforslagets § 4 om åbenhed i forvaltningen af udviklingsbistanden vil gælde såvel denne komité som Udviklingspolitisk Råd, jf. punkt 3.2.3 nedenfor.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10.

3.2.3. Øget åbenhed

For at fremme folkelig forankring, ejerskab, debat om og indsigt i dansk udviklingssamarbejde såvel i Danmark som i Danmarks partnerlande lægges der med lovforslaget op til større åbenhed i forvaltningen af udviklingsbistanden. Det gælder såvel planlægning som gennemførelse af aktiviteter. Udviklingsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler herfor.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4.

3.2.4. Forenkling

Der foreslås en forenkling af lovens bestemmelser om selve udmøntningen af udviklingsbistanden. Denne forenkling vil ikke ændre på gældende praksis, men skyldes alene, at indsatstyperne under udviklingssamarbejdet ikke kan angives udtømmende. Der vurderes derfor snarere at være behov for at sikre, at disse indsatstyper er i overensstemmelse med lovens formål, end for at søge en udtømmende angivelse af hvilke typer indsatser, der kan komme på tale.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre ændrede administrative krav til Udenrigsministeriet, herunder i form af forpligtelser til øget åbenhed i forbindelse med udmøntning af bistandsrammen og i relation til den sekretariatsfunktion, som Udenrigsministeriet varetager for det nye Udviklingspolitiske Råd, der afløser Styrelsen for Internationalt Udviklingssamarbejde. Udgifterne forbundet med honorering af medlemmerne af det Udviklingspolitiske Råd og eksterne medlemmer af bevil-

lingskomitéen afholdes over bistandsrammen, på samme vis som det for indværende er tilfældet med honorering af medlemmerne af Styrelsen for Internationalt Udviklingssamarbejde.

De udgifter, der for staten vil være forbundet med de ændrede krav til administrationen, vil blive afholdt inden for de eksisterende økonomiske rammer.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgere.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder m.v.

Et lovudkast har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

ADRA Danmark, Afrika Kontakt, ATTAC-Danmark, AIDS-Fondet, Aidsnet, Amnesty International DK, AXIS, CARE Danmark, Caritas Danmark, Center for Kultur og Udvikling (CKU), CONCORD Danmark, COWI, Dalit Solidaritetsnetværket i Danmark, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Byggeri, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Forum for Mikrofinans, Dansk Industri, Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling (DMR-U), Dansk Røde Kors, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Regioner, Danske Universiteter, Dansk Ungdoms Fællesråd, FN-forbundet, Folkekirkens Nødhjælp, Genvej til Udvikling, Globale Læger, Håndværksrådet, Ibis, Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, Institut for Flerpartisamarbejde, Institut for Internationale Studier, Institut for Menneskerettigheder (IMR), IWGIA (International Work Group for Indigenous Affairs), Kommunernes Landsforening, Kvindernes U-landsudvalg – KULU, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede (PTU), Landsorganisationen i Danmark (LO), Læger Uden Grænser, Mandela Center Danmark, Mellemamerikakomitéen, Mellempøkeligt Samvirke, Mission Øst, NGO Forum, Projektrådgivningen, Red Barnet, Rehabiliterings- og Forskningscenteret for Torturofre (RCT), Rigsrevisionen, Råd for Internationalt Udviklingssamarbejde, Sex & Samfund, Styrelse for Internationalt Udviklingssamarbejde, Ulandssekretariatet, Verdensnaturfonden, Verdens Skove, 3F og 92-gruppen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

11. Øvrige konsekvenser

Den lovpligtige ligestillingsanalyse, som er gennemført af lovforslaget, konkluderer, at lovforslaget fremmer ligestilling af kvinder og mænd. Det bør dog understreges, at implementeringen af lovforslaget vil være afgørende for effekten i forhold til ligestilling.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Med målsætningen i lovforslagets § 1, stk. 1, fastslås det, at fattigdomsbekæmpelse i udviklingslande og fremme af menneskerettigheder er det primære sigte med dansk udviklings-samarbejde. Dette indebærer også bekæmpelse af ulighed både lokalt og globalt. Denne målsætning følges gennem et samarbejde med udviklingslande og støtte til disse landes bestræbelser på at skabe bæredygtig økonomisk udvikling og demokratiske systemer med god regeringsførelse, velfungerende statslige institutioner og fravær af korruption. Formålsbestemmelsen understreger samtidig, at bekæmpelsen af fattigdom sker i overensstemmelse med FN-pagten, FN's konventioner om menneskerettigheder og Verdenserklæringen om Menneskerettigheder. Formålet hermed er at præcisere, at værdier om demokrati og menneskerettigheder er bærende for Danmarks globale engagement, herunder Danmarks støtte til bekæmpelse af fattigdom i udviklingslande og fremme af global fred og stabilitet. De omtalte FN-konventioner omfatter bl.a. FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, FN's konvention om barnets rettigheder, FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, FN's konvention mod tortur, FN's konvention om afskaffelse af alle former for race-diskrimination og FN's erklæring om retten til udvikling. Andre internationale konventioner har også betydning, herunder ILO's kernekonventioner. For så vidt angår de humane principper henvises til international humanitær lov og principper om neutralitet, upartiskhed og uafhængighed samt Flygtningekonventionen.

Udviklingspolitikken udgør et integreret element i Danmarks aktive udenrigspolitik, der sigter mod at fremme en mere fredelig og demokratisk verden. Dette mål er i både udviklingslandes og Danmarks interesse. Derfor angiver § 1, stk. 2, at Danmarks udviklingspolitik er en central og integreret del af Danmarks udenrigspolitik og dermed også, at udviklingspolitikken tjener Danmarks egne interesser i en mere fredelig, stabil og lige verden.

Udviklingslandes mulighed for at fremme bæredygtig økonomisk vækst og udvikling påvirkes ikke kun af donorlandenes udviklingspolitik og udviklingsbistandens størrelse, men i høj grad også af konsekvenser af politikker på en lang række andre områder. I takt med at strategiske egeninteresser i stigende omfang internationalt indgår i udviklingspolitiske dagsordener, stiger behovet for koordination og sammenhæng mellem forskellige politiske tiltag. Dette anerkendes bl.a. i Lissabontraktaten, der i artikel 208 fastsætter, at "Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene." Det er imidlertid ikke kun fællesskabs-politikker, herunder EU's handelspolitik og landbrugspolitik, men derimod også nationale politikker, der kan have betydning for udviklingslande. Lovforslaget tilsigter ikke at regulere andre politikområder end udviklingspolitikken. Det anerkendes dog i § 1, stk. 2, at øvrige politikområder kan have konsekvenser for udviklingslande. I lighed med Lissabontraktatens art. 208 sigter denne lovs anerkendelse af betydningen af politiksammenhæng for udvikling til, at offentlige myndigheder lader sig inspirere af hensynet til målene for udviklingssamarbejde i forbindelse med planlægning og forvaltning, der kan have konsekvenser for udviklingslande. Hermed udtrykkes betydningen af, at arbejdet på øvrige politikområder også inddrager hensynet til konsekvenser for udviklingslandene. Det betyder ikke nødvendigvis, at hensynet til målene for udviklingsbistand vil veje tungest, men der sigtes mod opmærksomhed på problemstillingen.

Med henblik på at sikre lokalt ejerskab til udvikling understreges det i § 1, stk. 3, at dansk udviklingssamarbejde sker gennem partnerskaber med partnere i udviklingslande. Dette er i overensstemmelse med principperne for bistandseffekti-

vitet, som fastlagt i de internationale erklæringer fra konferencerne herom afholdt i Paris, Accra og Busan. Henvi-
ningen i § 1, stk. 3 til, at Danmarks udviklingsbistand søges udmøntet inden for rammerne af internationalt anerkendte principper og mål for udviklingssamarbejde, sigter blandt andet til principper og mål, som Danmark har tilsluttet sig i FN-regi, som f.eks. Årtusindemålene for 2015 samt FN's målsætning om et niveau for udviklingsbistand på minimum 0,7 procent af BNI, som de industrialiserede lande forpligtede sig til ved vedtagelsen på FN's Generalforsamling i 1970 af FN's udviklingsstrategi for 1970'erne. Bestemmelsen ændrer ikke på, at det konkrete niveau for dansk udviklingsbistand fastlægges gennem de årlige finanslove, som vedtages af Folketinget. I samtlige vedtagne finanslove siden 1978 har dansk udviklingsbistand ligget over 0,7 procent af BNI.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Denne bestemmelse er en videreførelse af § 3 i gældende lov, dog med sproglige forenklinger. Paragraffen omhandler koordination dels af Danmarks deltagelse i internationale forhandlinger, der vedrører bistand til udviklingslandene, dels af det statslige bilaterale og multilaterale udviklingssamarbejde. Det påhviler udviklingsministeren at samordne Danmarks deltagelse i udviklingspolitiske forhandlinger, der foregår i forskellige internationale fora, herunder i FN, FN's særorganisationer og i andre internationale fora, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem danske repræsentanters synspunkter. Dette kan kun sikres gennem en passende samordning mellem de forskellige myndigheder og institutioner, der sender repræsentanter til sådanne forhandlinger. Mens multilateral bistand i vidt omfang sorterede under forskellige fagministerier ved den gældende lovs vedtagelse i begyndelsen af 1970'erne, er der i dag etableret en enstrengt bistandsadministration i Udenrigsministeriet under udviklingsministerens ansvar. Det er derfor præciseret, at det påhviler udviklingsministeren at forvalte såvel den multilaterale som den bilaterale bistand.

Til § 3

Bestemmelserne i §§ 4-6 i den gældende lov fastlægger rammerne for udmøntningen af bistand, idet der sondres mellem henholdsvis faglig og finansiel bistand. Ved finansiel bistand forstås i gældende lov statslige kapitaloverførsler på ikke kommercielle vilkår, mens faglig bistand forstås som bistand, der gives i form af tjenesteydelser, der tjener til at fremme et lands udvikling, f.eks. som teknisk rådgivning inden for en given sektor. Disse bestemmelser erstattes af en enkelt bestemmelse, der dækker udmøntningen af al udviklingsbistand inden for rammerne af denne lovs formål. Dermed ophæves opdelingen i faglig og finansiel bistand, der ikke er relevant i dag, hvor bistanden i vid udstrækning har form af større programmer, der ofte indeholder begge former for støtte. Endelig giver bestemmelsen den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse udviklingssamarbejdet til nye ind-

satstyper og støtteformer, som udvikles fremover, så længe dette bidrager til formålet som angivet i § 1.

Udviklingsbistand ydes i dag enten direkte til partnere i udviklingslande eller gennem andre kanaler, som har udviklet sig gennem årene. Disse omfatter bl.a. multilaterale institutioner og internationale organisationer som f.eks. EU (Den Europæiske Udviklingsfond), FN's udviklingsorganisationer, multilaterale udviklingsbanker- og fonde, folkelige organisationer, der enten opererer med hovedsæde i Danmark eller i Danmarks partnerlande, uafhængige statsinstitutioner, selvejende institutioner, andre myndigheder og ikke-statslige aktører som f.eks. private fonde og den private sektor.

Den bilaterale udviklingsbistand kan tage flere forskellige former, herunder projekt- og programbistand, budgetstøtte, personelbistand, bistand gennem folkelige udviklingsorganisationer, særlig miljøbistand til udviklingslande, humanitære bidrag i forbindelse med kriser, blandede kreditter, partnerskaber mellem private virksomheder i udviklingslandene og i Danmark gennem Danida Business Partnerships, uddannelsesstipendier, gældslettelse samt lånebistand.

På samhandelsområdet kan udviklingsministeren yde finansiel bistand til foranstaltninger, som har til formål at fremme udviklingslandenes integration i international handel, bl.a. ved at styrke deres evne og kapacitet til at opnå og udnytte nye og eksisterende markedsadgange og via støtte til erhvervsudvikling og forbedring af de erhvervsrammevilkår i udviklingslandene.

Der henvises om bestemmelsen i § 3 desuden til pkt. 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Lovforslagets § 4 lægger op til at indføre en forpligtelse for udviklingsministeren til at sikre størst mulig åbenhed i forvaltningen af udviklingsbistanden. Denne bestemmelse medfører krav om yderligere åbenhed i forhold til de pligter vedrørende offentlighed, der følger af offentlighedsloven, forvaltningsloven mv. Udviklingsbistanden og dermed Danmarks samlede investeringer i en bedre og mere fredelig verden udgør et stort tilskudsområde på statens budget. Dette kræver ikke bare en bred politisk opbakning i Folketinget, men også vedvarende stærk støtte i den danske befolkning til bistandsniveauet. Derfor er åbenhed i bistandsadministrationen, der kan fremme indsigt i og forståelse for Danmarks udviklingssamarbejde, væsentligt.

Denne åbenhed skal sikre offentligheden adgang til relevant, rettidig og præcis information om forvaltning af udviklingsbistanden for dermed at give mulighed for at påvirke udmøntning af bistanden og for at kunne holde den offentlige forvaltning ansvarlig. Det indebærer også en forpligtelse til at påse, at forvaltningen tilrettelægges således, at der bl.a. sikres åbenhed om beslutninger om bevillinger af en vis størrelse samt offentlig inddragelse i forbindelse med udvikling af strategier og politikker på det udviklingspolitiske område. Dette vil give folkelige udviklingsorganisationer, erhvervsorganisationer, eksperter og interesserede borgere mulighed for at tilkendegive deres synspunkter således, at

beslutninger kan træffes på et oplyst og kvalificeret grundlag. Udviklingsministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte de nærmere regler for åbenhed i forvaltningen af udviklingsbistanden. Mødemateriale om strategiske, udviklingspolitiske emner og bevillinger af en vis størrelse bør være tilgængeligt forud for møder i Bevillingskomité og Udviklingspolitisk Råd, ligesom beslutningsreferater offentliggøres efterfølgende. Offentliggørelse kan ske på internettet. Relevante dokumenter bør også offentliggøres via danske ambassader med henblik på at give aktører i Danmarks partnerlande mulighed for at holde sig orienteret og bidrage med høringssvar.

Der henvises om § 4 desuden til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Den gældende lovs § 2 pålægger udviklingsministeren en gang om året for Folketinget at fremlægge en plan til udgiftsrammer for bistandsarbejdet for en periode på fem år. Dette skyldes et hensyn til, at udviklingssamarbejdet er langsigtet af natur og baserer sig på et konstruktivt og tillidsfuldt samarbejde, som forudsætter en vis forudsigelighed i kommende års bevillinger. Denne præmis er bekræftet i senere års internationale aftaler om bistandseffektivitet, senest det fjerde højniveauforum om bistandseffektivitet i Busan den 1. december 2011. De aftalemæssige forpligtelser, som Danmark måtte påtage sig inden for konkrete udviklingssamarbejder, vil desuden oftest strække sig over flere år. Lovforslaget viderefører denne bestemmelse med den mindre ændring, at planen til udgiftsrammer tidsmæssigt gøres fireårige og dermed bringes i overensstemmelse med finansloven, som opererer med finanslovsår og tre budgetoverslagsår. Bestemmelsen ændrer ikke på, at det eksakte niveau for udviklingsbistanden fortsat fastlægges fra år til år på de årlige finanslove.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 10 med en enkelt sproglig justering. Bestemmelsen fastsætter, at udviklingsministeren kan iværksætte eller yde tilskud til oplysningsarbejde, som har til formål at udbrede kendskabet til udviklingslande samt skabe forståelse for udviklingslandenes udfordringer og for betydningen af dansk deltagelse i det internationale udviklingssamarbejde. Oplysningsarbejdet, der omfatter såvel Danidas Oplysningsbevilling som den kommunikationsindsats for udviklingssamarbejde, som Udenrigsministeriet forvalter, skal medvirke til at skabe aktiv interesse og forståelse for de særlige udfordringer, som verdens fattigste lande står overfor.

Danidas Oplysningsbevilling administreres af Udenrigsministeriet. Beslutning om ansøgninger til Oplysningsbevillingen træffes af en gruppe af kommunikationsfaglige personer og personer med særligt kendskab til udviklingslande (Danidas Oplysningsudvalg), som er nedsat af udviklingsministeren.

Oplysningsbevillingen anvendes til igangsættende og inspirerende kommunikation om udviklingssamarbejdet med

henblik på øget spredningseffekt. Som led i Oplysningsbevillingen ydes desuden rejsetilskud til journalister og andre oplysningsformidlere.

Til § 7

Muligheden for udviklingsministeren til efter denne bestemmelse at yde tilskud til forskning er en videreførelse af den gældende lovs § 12. Det er dog i forhold til den gældende bestemmelse skønnet hensigtsmæssigt at understrege, at tilskud til forskning skal gives med henblik på at opnå større viden og styrke forskningskapaciteten i udviklingslandene for hermed at fremme dansk udviklingssamarbejdes overordnede formål, jf. lovens § 1, stk. 1.

En del af midlerne til udviklingsforskning udbydes i konkurrence gennem opslag med strategiske temaer. Udmøntningen af de konkurrenceudsatte forskningsmidler sker i henhold til lov om forskningsrådgivning (nr. 405 af 28/05/2003 – senere revideret i 2006 og 2007). Det Rådgivende Forskningsfaglige Udvalg, der er udpeget af udviklingsministeren, fungerer som et programudvalg under Det Strategiske Forskningsråd. Udvalget foretager den forskningsfaglige vurdering af ansøgningerne og indstiller støtteværdige og ikke-støtteværdige ansøgninger til Det Strategiske Forskningsråds bestyrelse.

Til § 8

Bestemmelsen, der har til formål at sikre videreførelse af det allerede eksisterende kultursamarbejde med udviklingslande, præciserer, at formålet med samarbejdet er at fremme kulturel mangfoldighed og interkulturel forståelse, ligesom den giver udviklingsministeren hjemmel til at iværksætte sådant samarbejde eller yde tilskud hertil.

Kultursamarbejdet kan finde sted som led i opfyldelsen af indgåede kulturaftaler med udviklingslande eller på ad hoc basis. Aktiviteter under samarbejdet kan finde sted i såvel udviklingslande som i Danmark, hvilket vil medvirke til at opfylde bestemmelsens formål.

Center for Kultur og Udvikling (CKU), der blev oprettet i 1998 med henblik på at styrke Danmarks kulturelle samarbejde med udviklingslande og den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet, og som ressortmæssigt er placeret under Udenrigsministeriet, spiller en central rolle i gennemførelsen af kultursamarbejdet. CKU gennemfører aktiviteter dels for egne midler, dels for midler fra bl.a. Udenrigsministeriet.

Den gældende lovs § 11 vedrører udelukkende kulturelt samarbejde med udviklingslande, der ikke er led i udviklingssamarbejdet. Dette samarbejde varetages ifølge gældende § 11 af Kulturministeriet og Undervisningsministeriet i forening med Udenrigsministeriet. Oprindeligt påhvilede det ”Samarbejdsudvalget til Samordning af Bistandsarbejdet og det kulturelle Samarbejde med Udviklingslandene” (benævnt Det lange Udvalg) at samordne bistandsarbejdet og det kulturelle samarbejde med udviklingslande. Dette udvalg blev nedlagt i 2002 ved ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde. Den kompetence, udvalget hav-

de haft, overgik dermed til den minister, der havde ansvaret for anvendelsen af bevillingen til Center for Kultursamarbejde med Udviklingslandene (CKU).

Den foreslåede lov omhandler Danmarks udviklingssamarbejde. Til trods for, at den foreslåede bestemmelse således ikke – som det er tilfældet med § 11 i den gældende lov – eksplicit omtaler kulturelt samarbejde med udviklingslandene, der *ikke* er led i udviklingssamarbejdet, vil dette samarbejde kunne videreføres i uændret form og varetages af det relevante ministerium, f.eks. Kulturministeriet i forening med Udenrigsministeriet, inden for rammerne af relevante kulturaftaler eller på andet tilsvarende grundlag.

Til § 9

Denne bestemmelse viderefører § 9 i den gældende lov, idet den dog er tilpasset sprogligt i lyset af, at Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene er oprettet. Samtidig ændres navnet fra Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene til Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU), jf. hertil lovforslagets § 11, stk. 4. Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU) er samme juridiske person som Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU).

I lighed med gældende lov angiver § 9, stk. 2, at fonden kan yde støtte til danske investeringer i udviklingslande. Dette kan i lighed med gældende lovs § 9, stk. 3 ske ved aktietegning og gennem finansiering af undersøgelser vedrørende investeringsmuligheder og andre igangsættelsesforanstaltninger, långivning, ydelse af garantier og kautioner samt andre foranstaltninger, der efter bestyrelsens skøn kan fremme fondens formål. Der ændres således ikke på retstilstanden vedrørende de finansielle instrumenter, fonden kan yde støtte igennem.

Fonden kan desuden i overensstemmelse med fondens vedtægter påtage sig at administrere fonde, faciliteter og øvrige investeringssamarbejder efter bestyrelsens nærmere bestemmelse.

IFU har tilsluttet sig FN's 10 Global Compact-principper for virksomheders social ansvarlighed og samfundsmæssige engagement. Fondens CSR-politik er desuden baseret på FN's, ILO's og OECD's internationale konventioner, erklæringer og deklamationer. Fondens er således forpligtet til at sikre høje standarder for virksomheders sociale ansvarlighed (CSR) som en forudsætning for god virksomhedsledelse i de selskaber, der investeres i.

Udenrigsministeriet vil fremover have en observatør i IFU's bestyrelse. Det er hensigten, at denne observatør har taleret, men ikke stemmeret. Den nuværende ordning, som ikke er omtalt i gældende lov, er, at ministeren udpeger en til to personer fra Udenrigsministeriet i deres personlige egenskab. Med denne ændring præciseres, at Udenrigsministeriets observatør i bestyrelsen har til opgave at informere ministeren om væsentlige beslutninger.

I medfør af Bekendtgørelse nr. 1188 af 9. oktober 2007 gælder lov om offentlighed i forvaltningen ikke for den forretningsvirksomhed, der udøves af IFU i henhold til § 9 i gældende lov. Denne undtagelse vil fortsat gælde, idet Bekendtgørelse nr. 1188 i vil blive ændret i lyset af nærværende lovforslag.

Til § 10

Der foreslås med denne bestemmelse en ny struktur for den udviklingsfaglige rådgivning af udviklingsministeren. Bestemmelsen indebærer, at Styrelsen for Internationalt Udviklingssamarbejde, der er etableret ved lov nr. 94 af 19. marts 1962 om teknisk samarbejde med udviklingslandene og videreført i gældende lovs §§ 14-15, erstattes af et Udviklingspolitisk Råd, som er et forum for løbende dialog med og rådgivning af udviklingsministeren om alle sager af strategisk og udviklingspolitisk betydning. Det Udviklingspolitiske Råd vil skulle drøfte væsentlige strategiske tiltag vedr. udviklingspolitikken og udviklingssamarbejdet, f.eks. landepolitikpapirer, nye tematiske strategier, overordnet samarbejde med de multilaterale organisationer, fremdrift i landeprogrammerne, erfaringsopsamling gennem drøftelse af gennemførte evalueringer m.v.

De væsentlige principper og funktioner, som er søgt styrket i den nye organisatoriske struktur, er:

- fortsat kvalitetssikring af udviklingsbistanden og ekstern bistandsfaglig rådgivning af udviklingsministeren med henblik på ministerens stillingtagen,
- styrket offentlighed og åbenhed, og
- fokuseret, strategisk dialog med og rådgivning af udviklingsministeren om større og væsentlige udviklingspolitiske emner.

I særlige tilfælde kan konkrete programmer af strategisk karakter tages op i det Udviklingspolitiske Råd til principielle drøftelser, før de forelægges Bevillingskomitéen, jf. pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Dagsordenen for Rådets møder aftales mellem Udviklingsministeren og Rådets formand. Rådets medlemmer kan anmode om at få emner på dagsordenen således, at Rådet sikres en initiativret.

Udviklingspolitisk Råd omfatter indtil 15 medlemmer, som forudsættes udpeget således, at sammensætningen afspejler relevante interessegrupper og den bistandsfaglige ekspertise i Danmark, herunder af folkelige udviklingsorganisationer og repræsentanter på tværs af arbejdsmarkedets parter, for dermed at sikre, at udviklingsarbejdet får en bred forankring i det danske samfund. Udviklingsministeren udpeger medlemmerne af Udviklingspolitisk Råd, jf. § 10, stk. 3. Medlemmerne udpeges for en tre års periode med mulighed for forlængelse for yderligere en periode (maksimalt seks år i alt). Der vil blive udpeget tre repræsentanter fra fagbevægelsen, tre repræsentanter fra erhvervsorganisationer/virksomheder, fire repræsentanter fra universiteterne/forskerne og fem repræsentanter fra de folkelige organisationer. Idet medlemmerne i Udviklingspolitisk Råd repræsenterer interessevaretagelse, vil medlemmer, der ikke længere repræsenterer deres organisation, kunne udskiftes efter indstilling fra denne.

Der indføres en høring af udvalgte organisationer, hvori de bedes indstille kandidater til medlemmer inden for deres re-

spektive område i Udviklingspolitisk Råd forud for ministrenes udpegelse af Rådets medlemmer, som blandt andet vil omfatte Dansk Industri, Landbrug og Fødevarer, Håndværksrådet, LO, NGO Forum, DIIS og Danske Universiteter.

Rådets forretningsorden vil blive fastlagt af udviklingsministeren i dialog med Rådets medlemmer og vil bestemme de nærmere retningslinjer for Rådets virke. Rådet vil mødes mindst fire gange årligt.

Med henblik på at sikre øget offentlig inddragelse og gennemsigtighed forudsættes det, at væsentlige sager, der forelægges det Udviklingspolitiske Råd samt bevillinger af en vis størrelse, der forelægges Bevillingskomitéen, sendes i offentlig høring. Høringen vil finde sted på et tidligt tidspunkt i Udenrigsministeriets sagsbehandling for derved at sikre, at de indkommende høringssvar reelt får mulighed for at præge den videre bearbejdning af oplæggene.

Eventuelle høringssvar vil indgå sammen med det øvrige beslutningsgrundlag på møderne. Referater fra møderne vil ligeledes være offentlige.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4.

Rådet for Internationalt Udviklingssamarbejde, der er etableret ved lov nr. 94 af 19. marts 1962 om teknisk samarbejde med udviklingslandene og videreført ved den gældende lovs § 16, nedlægges, idet Rådets funktion bortfalder med nedlæggelsen af Styrelsen. Rådet har i praksis hovedsageligt fungeret som et debatforum og har ikke haft den oprindeligt tilsigtede funktion med at følge styrelsens virksomhed

eller fremkomme med råd og henstillinger, jf. den gældende lovs § 16, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Bestemmelsen i § 11, stk. 1, regulerer spørgsmålet om lovens ikrafttræden. Bestemmelsen i § 11, stk. 2, indebærer, at den hidtil gældende lov om internationalt udviklingssamarbejde ophæves.

Bestemmelsen i § 8 i den gældende lov giver Udenrigsministeriet adgang til at stille garantier for politiske risici ved danske virksomheders investeringer i udviklingslande. Fra 1. januar 2007 overgik administrationen af denne ordning til Eksport Kredit Fonden (EKF), der herefter for Udenrigsministeriets risiko administrerer ordningen efter dagældende regler. Det blev samtidig besluttet, at Udenrigsministeriet ikke længere skal udstede nye garantier under denne bestemmelse. EKF administrerer fortsat fire garantier udstedt før 2007 for i alt ca. 170 mio. kr., hvoraf den seneste udløber ved udgangen af 2022. Bestemmelsen i § 11, stk. 3, indeholder derfor en overgangsbestemmelse for de eksisterende fire garantier, som sikrer, at disse også fremover – indtil deres udløb – er reguleret ved § 8 i den gældende lov.

Bestemmelsen i § 11, stk. 4, indeholder en overgangsbestemmelse, der indebærer, at Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, der er nedsat i henhold til § 9 i den gældende lov, videreføres under navnet Investeringsfonden for Udviklingslande efter denne lovs ikrafttræden.